

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΘΑΟΣ ΜΟΥΣΩΝ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ

10 ΛΕΠΤΑ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Ἐν Ἑλλάδι, ἑτησίᾳ Δρ. 6

» » ἑξαμηνος » 4

Ἐξωτερικοῦ ἑτησίᾳ Φρ. 10

» » ἑξαμηνος » 6

Ἡ Φύσις

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

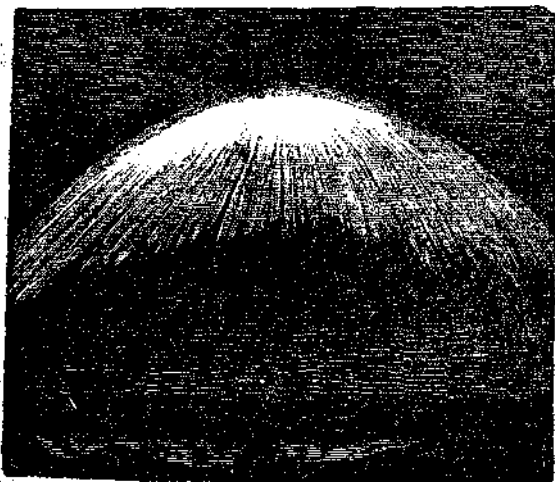
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ Βόρειος πόλος. Νύκτες. Πολικὰ φύγη. Κύνες καὶ Φῶκαι (μετὰ εἰκόνας), ὑπὸ Φ. Π. — Περὶ ἀλεξιθεραύτων (μετὰ εἰκόνας), ὑπὸ Φ. Π. — Τὰ μεγάλα προβλήματα τοῦ μέλλοντος, ὑπὸ Ροῦ. — Ἡ ἀφέλιπα τῶν βροχῶν, ὑπὸ Ἀστέρος. — Ἡ Σωσάννα Ραμῶ, ὑπὸ Maurice de Fos (μετὰφρασις μετὰ εἰκόνας). — Τοπικὰ φύγη. — Ἡ ἔκλειψις τοῦ Ἡλίου, ὑπὸ Φρίξ. — Στρατιωτικὸν πνεῦμα. — Λινύγματα. — Ἀνταποκρίσεις.

Ο ΒΟΡΕΙΟΣ ΠΟΛΟΣ

Νύκτες. — Πολικὰ φύγη. — Κύνες καὶ Φῶκαι.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι παρὰ τῷ βορείῳ πόλῳ ἡ νύξ διαρκεῖ 24 μῆνας, ἐνῶ τούναντιον παρὰ τῷ νοτίῳ πόλῳ ἡ ἡμέρα διαρκεῖ ἴσον χρονικὸν διάστημα, καὶ ὅτι διαρκουσῶν τῶν ἀτελειότητων τούτων νυκτῶν, ὁ ἥλιος δὲν δεικνύει οὐδὲ τὸ ἀσθενέστερον τμήμα τοῦ ἐαυτοῦ δίσκου εἰς τὸν ὀρίζοντα. Κατὰ δὲ τὸ θέρος, ἐνῶ διαρκουσὶν αἱ μεγαλειότεραι ἡμέραι, ὁ ἥλιος ἐμφανίζεται εἰς τὸν οὐρανὸν κατὰ τὸ μεσονύκτιον. Ὡστε ἐν 90° πλάτους, ὁ ἥλιος δὲν δύει ἐπὶ 186 ἡμέρας. ἀλλ' οὔτε καὶ ἀνατέλλει ἐν χρονικῷ διαστήματι 179 ἡμερῶν. Ἐν δὲ 75° πλάτους, ὁ ἥλιος βασιλεύει ἐπὶ 103 ἡμέρας, καὶ ἐπὶ 97 τοιαύτας δὲν ἐγείρεται. Εἰς τὸ Σπίτσεργ, ἡ χειμερινὴ νύξ διαρκεῖ 111 ἡμέρας, ἤτοι ἐπὶ 65 ἡμέρας τὸ φῶς καὶ τὸ σκότος διαδέχονται ἀλλήλα, ἀπὸ δὲ τῆς 21 Αὐγούστου ὁ ἥλιος δὲν

Τὸ βόρειον σέλας.

δύει, καὶ ἡ μακρὰ αὕτη ἡμέρα διαρκεῖ κατ' ἐξακολουθήσειν ἐπὶ τέσσαρας μῆνας.

Ὅποιον πένθος καλύπτει τὴν φύσιν ὅλην κατὰ τὰς μακρυνὰς νύκτας τῶν πολικῶν τούτων χωρῶν! Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ σκότους, λέγει ὁ Hellwald, κοκκινωπὴ τις γραμμὴ δεικνύει κατὰ τὴν μεσημβριαν τὸ μέρος, ἐνθα ὁ ἥλιος διατρίβει εἰς τὰς μᾶλλον εἰσοουμένας χώρας. Ἡ γραμμὴ αὕτη βαθμηδὸν ἀγχιζ, τὸ δὲ διαχυθὲν πρὸς τὸν ὀρίζοντα λυκόφως βαθμηδὸν ἐκλείπει. Τότε βαθεῖα καὶ πυκνὴ νύξ, κατεφυγμένη, περιβάλλει ὅλην τὴν περιβάλλουσαν ἑκτασιν, ἐν δὲ τῷ μέσῳ τοῦ σκότους τούτου, ὅπερ μόνον ἡ σελήνη καὶ τὸ βόρειον σέλας διακόπτουσιν ἐνίοτε ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, ἀξιοθαύμαστα τινὰ φαινόμενα προσελκύουσι τὰ βλέμματα τοῦ θεα-

τοῦ. Ὁ περιφλεγὴς στέφανος τοῦ βορείου σέλαος, ἡ θαυμασία λάμψις τῶν ἀστέρων, ἡ εὐρεῖα ἑκτασις τῶν κατεφυγμένων πέριξ ἑκτάσεων, τὸ ἀπειρον χάος τῶν οὐρανομήκειων πάγων, ὁ ἀκράτητος θυμὸς τῶν θελλῶν, καὶ τόσα ἄλλα μαγυλοπρεπῆ, ἐπιβάλλοντα καὶ ἐνίοτε τρομακτικὰ φυσικὰ φαινόμενα, εἰσὶ τὰ μόνον κυριαρχοῦντα στοιχεῖα, οἱ μόνον καίτοι οὕτως εἰπεῖν ἐν τῷ σκότει ἐκείνῳ! Οἱ δὲ βουνοειδεῖς πάγοι ἀνερχόμενοι μέχρι μεγίστων ὕψων κλινούσι πρὸς τὴν θάλασσαν τὰς ἀποκρυσταλλωμένας αὐτῶν κορυφάς!

Φαίνεται ὅτι δύο κυρίως σημεῖα τῶν ἀρκτικῶν τούτων χωρῶν ὑπόκεινται εἰς τὰ ὑψηλότερα φύγη, ἅτινα δύναται τις νὰ αισθανθῆ εὐρισκόμενος πλησίον τοῦ βορείου πόλου, ἤτοι τὸ καλούμενον πόλοι τοῦ ψύχους, τὸ καίμενον πρὸς βορρᾶν τῶν ἀμερικανικῶν χωρῶν, καὶ τὸ παρὰ τὴν Σιβηριαν εὐρισκόμενον, εἰς τὸ στόμιον τῆς Λένας. Οἱ τολμηρότεροι θαλασσοπόροι, οἱ πλεύσαντες τὰ σημεῖα ταῦτα, ὑπέστησαν ἀνήκουστα μαρτύρια ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ ψύχους τῶν μερῶν τούτων, ὁ δὲ δόκτωρ Kanen ὅποτε διεχείμασεν ἐκεῖσε, ἐν 78° 1/2, ἐσημείωσε ψύχος 55 μέχρι 56 βαθμῶν. Τὰ πληρώματα ἀφ' ἑτέρου τῶν πλοίων Alert καὶ Discovery διῆλθον ἐπίσης τοιαύτην χαμηλὴν θερμοκρασίαν, ὡς καὶ οἱ ναυαγοὶ τοῦ Jean-nelle.

Μεταξὺ τῶν περιέργων ἀντικειμένων ἅτινα συναντᾷ τις ἐκεῖ, συγκαταλέγονται οἱ ἰππέλαφοι καὶ οἱ κύνες, οἵτινες κατέχουσι τὴν πρώτην θέσιν.

Οἱ ἰππέλαφοι, οὓς συνήντα τις τὸ πάλαι εἰς τὰ ἐσωτερικὰ μέρη τῶν εὐκράτων χωρῶν, ἤδη δὲν ὑπερβαίνουσι πλέον τὸν πολικὸν κύκλον, καὶ ζῶσι παρὰ τὰ πλησιέστερα μέρη τοῦ πόλου.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τοὺς κύνες, ἀνευ τούτων θὰ ἦτον ἀδύνατος ἡ ἐπιχειρήσις ταξειδίων ἀνὰ τὰ μέρη ταῦτα διὰ μέσου τῶν ἐλκλήθρων. Ζευγνύουσι συνήθως περὶ τοὺς εἰκοσι τῶν κυνῶν τούτων, οἱ μικρότεροι καὶ ἀσθενέστεροι, τοποθετοῦνται εἰς τὸ μέσον, καὶ ἡ συνοδεία αὕτη ἀγεται καὶ φέρεται δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ μαστίγιου ὑποδεικνυόμενον μέρος. Μάτην θὰ προσεπάθει τις νὰ ὀδηγήσῃ τὰ ζῶα ταῦτα διὰ τῆς φωνῆς, διότι δὲν ὑπακούουσιν ἢ εἰς τὸ μαστίγιον, ὅπερ τὴν φορὰν ταύτην εἶναι ὁ ἀπόλυτος κύριος, ὁ εὐφραδὴς ἐπανορθωτὴς τῶν ἀποτημάτων, καὶ ὁ ἀμέσως τιμωρὸς ἀπαύστως συρίζων εἰς τὰ ὦτα τῶν δρομέων τούτων.

Πρέπει δὲ νὰ ἔχη τις μεγάλην ἐπιτηδειότητα καὶ ἐτοιμότητα νὰ διευθύνῃ τὰ πρὸς ἰδιοτροπίαν καὶ πείσμα ἐνίοτε βλέποντα περιέργα ταῦτα ζῶα, διότι πολλάκις δύναται νὰ φέρωσι τὸ ἐλκλήθρον πρὸς κρημνόν. Ἐὰν δὲ τις ἀλώπηξ αἰφνης πρὸ αὐτῶν διαβῆ, ἡ ἐξευγμένη αὕτη ἀγέλη λησμονεῖ πρὸς στιγμὴν τὴν ἀποστολὴν τῆς, ὑποχωρεῖ εἰς τὸ φυσικὸν αὐτῆς ἐνστικτον, καὶ ἐν τῷ ἄμα χύνεται κατ' αὐτῆς μεθ' ὀρυγῆς, σφενδονίζουσα τῆδε κἀκέως τοὺς ἐν τῷ ὑπ' αὐτῶν συρομένῳ ἐλκλήθρῳ ἐπιβαίνοντας ἐπιβάτας. Τότε τὸ μαστίγιον ἐπιτηδείως διευθυνόμενον ἐνεργεῖ μετὰ τοσαύτης δριμύτητος καὶ σκληρότητος ἐπὶ τῶν δυστυχῶν τούτων ζῶων, ἅτινα ἀμέσως χαμηλόνουσιν ὦτα καὶ οὐρας καὶ ἔρχονται εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν.

Μετὰ τοὺς κύνες τούτους ἔρχονται αἱ φῶκαι. Τὰ ἀμφίβια ταῦτα ζῶων οἰκογενειακῶς καὶ φαίνονται ὑποτασσόμενα εἰς ἀρχηγούς, ὡς οἱ ἐλέφαντες ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Ἀφρικῆς.

Ἡ κατὰ τῆς φώκης θήρα εἶναι μία τῶν κυριωτέρων ἐπασχολήσεων τῶν Ἑσκιμῶων, ἠτις δὲν στερεῖται ἐντελῶς σοβαρῶν κινδύνων, διότι αἱ φῶκαι ἐνίοτε περικυκλοῦσι τὰς λέμβους αὐτῶν καὶ τὰς προσβάλλουσι μετὰ τῆς μανίας

καί λύσσης, ώστε τὰς ἀντρέπουσαι καὶ κατατρέγουσαι τοὺς ἐν αὐταῖς.

Παρόμοιόν τι συνέβη εἰς τὸν πλοίαρχον Hayes.

« Ἐν ὀλίγαις στιγμαῖς, διηγείται οὗτος, περιεκυκλώθημεν ἐντελῶς ὑπὸ τῶν ἀμφιβίων τούτων, ἅτινα ἐπολλαπλασιάζοντο βαθμῶν καὶ ἐν θυμασιᾷ ταχύτητι, καταπλημμυρήσαντα διὰ μιᾶς τῆν θάλασσαν, ἥτις κατέστη ὄλιγος μελανή.

« Κατ' ἀρχὰς αἱ φῶκαι ἐφαίνοντο δευλαί, ἀναποφάσιστοι, καὶ ἐνομίσαμεν ὅτι οὐδένα κακὸν σκοπὸν προτίθεντο, πλὴν ἠπατήθημεν, διότι ἀμέσως ἐνόησαμεν ὅτι ὀφείλομεν νὰ σκεφθῶμεν περὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

« Οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπελείπετο, καθότι ἠτοιμάσθησαν ἤδη νὰ μᾶς προσβάλλωσι, καὶ δὲν εἶχονμεν πλέον καιρὸν ν' ἀποφύγωμεν τὸν κίνδυνον, εἰς ὃν τόσον ἀφρόνως ἐνεπέσαμεν.

« Ἐπληρώσαμεν ἐξ ἀνάγκης μιάν ἐξ αὐτῶν καὶ ἐτρόπημεν εἰς φυγὴν, πλὴν μυριάδες χαινότων καὶ ὠρουμένων πτομάτων ἐπλεον καθ' ἡμῶν καὶ μᾶς ἠκολούθουν ἐπευσμένως.

« Ἀναποφύκτως τὰ ζῶα ταῦτα προτίθεντο νὰ διατρύπῃσιν καὶ ἀναποδογυρίσωσι τὸ σκάφος ἡμῶν, ὅπερ βεβαίως θὰ κατάρθουν, ἐὰν τοῖς ἐδίδομεν καιρὸν, καὶ θὰ ἐγενόμεθα παίγνια αὐτῶν ἐν τῇ θαλάσῃ. Δὲν εἶχομεν οὐδὲ στιγμὴν νὰ χάσωμεν. Εἰς τῶν ναυτῶν μας λαμβάνει ἀμέσως τὴν λόγην καὶ ἤρξατο διατρύπων τὰς πλησιαζούσας ἡμᾶς φώκας, αἱ δὲ λοιποὶ ἐκωπηλάτου ὅσον ἠδύναντο ταχέως ὅπως ἀπομακρυνθῶμεν αὐτῶν.

« Ἡμεῖς ἐνταῦθ' ἐπιροβολοῦμεν μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος. Ἐκαστος κτύπος τῆς λόγης, καὶ κόπης, ὡς καὶ ἐκάστη βολὴ ὄπλου ἐφόρευε ἢ ἐπλήγωνε θανασίμως μιάν φώκην, πλὴν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν ἐφαίνετο ἐλαττούμενος. Ὁ κίνδυνος ἐφαίνετο ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν μᾶλλον ἐπικείμενος, καὶ ἕκαστος ἐνόμιζε τὸν ἑαυτὸν τοῦ πρὸς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του. Πελώριον καὶ καταπληκτικὸν θηρίον, φέρον φυσιογνωμίαν ἀπειθῆ καὶ σαρκόβόρον, ἐσπέισε τότε καθ' ἡμῶν καὶ ἐμελλε νὰ μᾶς καταπνίξῃ, ὅτε ἐπιροβολήσα κατ' αὐτοῦ. Μὴ ἔχων δὲ τὸν καιρὸν νὰ θέσω νέον φυσίγγιον ἐν τῷ ὄπλῳ μου, ἠτοιμάζομαι νὰ χῶσω αὐτὸ ἐντὸς τοῦ χαινότος παμμεγέθους αὐτοῦ λάρυγγος, ὅτε εἰς τῶν συντρόφων μου ἐσταμάτησε τὸν δρόμον τοῦ δι' ἐπιτυχῆς σκοπεύσεως κατὰ τοῦ κρᾶνίου κύτου, ὅπερ ἐν τῷ ἄμα ἐβυθίσθη ὑπὸ τὴν θάλασσαν. Πλὴν ἑτέρα τερατώδους μεγέθους φώκη, ἢ μεγίστη ἐξ ὧν εἶχον ἰδεῖν, καὶ ἥς οἱ ὀδόντες εἶχον μῆκος ἐνὸς τοῦλάχιστον μέτρου, διαπεράσασα μετὰ ταχύτητος καὶ ὀρμῆς τὰς συντρόφους τῆς, ἦλθε πρὸς ἡμᾶς προτεινύσασα τὰ φοβερά αὐτῆς ὄπλα καὶ μυκωμένη φρικωδῶς. Φαίνεται ὅτι ἦτο ἡ ἀρχὴ αὐτῶν, ἥτις ἐδίδο τὸ σημεῖον τῆς γενικῆς ἐπιθέσεως, καὶ ἥτις προσήρχετο προσωπικῶς νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν μάχην. Αὐθωρεῖ τότε λαβῶν τὸν καιρὸν, θέσασα φυσίγγιον ἐν τῷ ὄπλῳ μου καὶ ἀνέμενον τὴν κροισιωτέραν στιγμὴν, ἥτις δὲν ἐβράδυνε νὰ ἔλθῃ. Τὸ πελώριον θηρίον πλησίασαν τὴν λεμβὸν μας ὕψωσε τὴν κεφαλὴν του ἀνωθεν αὐτῆς, καὶ ἠτοιμάζετο νὰ δώσῃ κτύπημα φοβερὸν ἐπὶ τῆς σκάφης ἡμῶν, ἢ ν' ἀνέτρεπεν αὐτοστιγμῆι, ὅτε ἐγὼ καὶ ὁ ὑποπλοίαρχος ἐκινεώσαμεν ἐγκαίρως τὰ ὄπλα μας ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, ὅπερ ἀνατιναχθέν ἐν τῷ ἄμα πρὸς τὰ ὀπισθεν ἐβυθίσθη ὡς μέγιστος ὄγκος μολύβδου ἐν τῇ θαλάσῃ, ἀνασηκώσαν ἐν ταῦτ' ἐμὴν πλοίαρχον ὅσον ἠδύναμεθα.»

« Οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπελείπετο, καθότι ἠτοιμάσθησαν ἤδη νὰ μᾶς προσβάλλωσι, καὶ δὲν εἶχονμεν πλέον καιρὸν ν' ἀποφύγωμεν τὸν κίνδυνον, εἰς ὃν τόσον ἀφρόνως ἐνεπέσαμεν.

« Ἐπληρώσαμεν ἐξ ἀνάγκης μιάν ἐξ αὐτῶν καὶ ἐτρόπημεν εἰς φυγὴν, πλὴν μυριάδες χαινότων καὶ ὠρουμένων πτομάτων ἐπλεον καθ' ἡμῶν καὶ μᾶς ἠκολούθουν ἐπευσμένως.

« Ἀναποφύκτως τὰ ζῶα ταῦτα προτίθεντο νὰ διατρύπῃσιν καὶ ἀναποδογυρίσωσι τὸ σκάφος ἡμῶν, ὅπερ βεβαίως θὰ κατάρθουν, ἐὰν τοῖς ἐδίδομεν καιρὸν, καὶ θὰ ἐγενόμεθα παίγνια αὐτῶν ἐν τῇ θαλάσῃ. Δὲν εἶχομεν οὐδὲ στιγμὴν νὰ χάσωμεν. Εἰς τῶν ναυτῶν μας λαμβάνει ἀμέσως τὴν λόγην καὶ ἤρξατο διατρύπων τὰς πλησιαζούσας ἡμᾶς φώκας, αἱ δὲ λοιποὶ ἐκωπηλάτου ὅσον ἠδύναντο ταχέως ὅπως ἀπομακρυνθῶμεν αὐτῶν.

« Ἡμεῖς ἐνταῦθ' ἐπιροβολοῦμεν μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος. Ἐκαστος κτύπος τῆς λόγης, καὶ κόπης, ὡς καὶ ἐκάστη βολὴ ὄπλου ἐφόρευε ἢ ἐπλήγωνε θανασίμως μιάν φώκην, πλὴν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν ἐφαίνετο ἐλαττούμενος. Ὁ κίνδυνος ἐφαίνετο ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν μᾶλλον ἐπικείμενος, καὶ ἕκαστος ἐνόμιζε τὸν ἑαυτὸν τοῦ πρὸς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του. Πελώριον καὶ καταπληκτικὸν θηρίον, φέρον φυσιογνωμίαν ἀπειθῆ καὶ σαρκόβόρον, ἐσπέισε τότε καθ' ἡμῶν καὶ ἐμελλε νὰ μᾶς καταπνίξῃ, ὅτε ἐπιροβολήσα κατ' αὐτοῦ. Μὴ ἔχων δὲ τὸν καιρὸν νὰ θέσω νέον φυσίγγιον ἐν τῷ ὄπλῳ μου, ἠτοιμάζομαι νὰ χῶσω αὐτὸ ἐντὸς τοῦ χαινότος παμμεγέθους αὐτοῦ λάρυγγος, ὅτε εἰς τῶν συντρόφων μου ἐσταμάτησε τὸν δρόμον τοῦ δι' ἐπιτυχῆς σκοπεύσεως κατὰ τοῦ κρᾶνίου κύτου, ὅπερ ἐν τῷ ἄμα ἐβυθίσθη ὑπὸ τὴν θάλασσαν. Πλὴν ἑτέρα τερατώδους μεγέθους φώκη, ἢ μεγίστη ἐξ ὧν εἶχον ἰδεῖν, καὶ ἥς οἱ ὀδόντες εἶχον μῆκος ἐνὸς τοῦλάχιστον μέτρου, διαπεράσασα μετὰ ταχύτητος καὶ ὀρμῆς τὰς συντρόφους τῆς, ἦλθε πρὸς ἡμᾶς προτεινύσασα τὰ φοβερά αὐτῆς ὄπλα καὶ μυκωμένη φρικωδῶς. Φαίνεται ὅτι ἦτο ἡ ἀρχὴ αὐτῶν, ἥτις ἐδίδο τὸ σημεῖον τῆς γενικῆς ἐπιθέσεως, καὶ ἥτις προσήρχετο προσωπικῶς νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν μάχην. Αὐθωρεῖ τότε λαβῶν τὸν καιρὸν, θέσασα φυσίγγιον ἐν τῷ ὄπλῳ μου καὶ ἀνέμενον τὴν κροισιωτέραν στιγμὴν, ἥτις δὲν ἐβράδυνε νὰ ἔλθῃ. Τὸ πελώριον θηρίον πλησίασαν τὴν λεμβὸν μας ὕψωσε τὴν κεφαλὴν του ἀνωθεν αὐτῆς, καὶ ἠτοιμάζετο νὰ δώσῃ κτύπημα φοβερὸν ἐπὶ τῆς σκάφης ἡμῶν, ἢ ν' ἀνέτρεπεν αὐτοστιγμῆι, ὅτε ἐγὼ καὶ ὁ ὑποπλοίαρχος ἐκινεώσαμεν ἐγκαίρως τὰ ὄπλα μας ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, ὅπερ ἀνατιναχθέν ἐν τῷ ἄμα πρὸς τὰ ὀπισθεν ἐβυθίσθη ὡς μέγιστος ὄγκος μολύβδου ἐν τῇ θαλάσῃ, ἀνασηκώσαν ἐν ταῦτ' ἐμὴν πλοίαρχον ὅσον ἠδύναμεθα.»

« Οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπελείπετο, καθότι ἠτοιμάσθησαν ἤδη νὰ μᾶς προσβάλλωσι, καὶ δὲν εἶχονμεν πλέον καιρὸν ν' ἀποφύγωμεν τὸν κίνδυνον, εἰς ὃν τόσον ἀφρόνως ἐνεπέσαμεν.

« Ἐπληρώσαμεν ἐξ ἀνάγκης μιάν ἐξ αὐτῶν καὶ ἐτρόπημεν εἰς φυγὴν, πλὴν μυριάδες χαινότων καὶ ὠρουμένων πτομάτων ἐπλεον καθ' ἡμῶν καὶ μᾶς ἠκολούθουν ἐπευσμένως.

« Ἀναποφύκτως τὰ ζῶα ταῦτα προτίθεντο νὰ διατρύπῃσιν καὶ ἀναποδογυρίσωσι τὸ σκάφος ἡμῶν, ὅπερ βεβαίως θὰ κατάρθουν, ἐὰν τοῖς ἐδίδομεν καιρὸν, καὶ θὰ ἐγενόμεθα παίγνια αὐτῶν ἐν τῇ θαλάσῃ. Δὲν εἶχομεν οὐδὲ στιγμὴν νὰ χάσωμεν. Εἰς τῶν ναυτῶν μας λαμβάνει ἀμέσως τὴν λόγην καὶ ἤρξατο διατρύπων τὰς πλησιαζούσας ἡμᾶς φώκας, αἱ δὲ λοιποὶ ἐκωπηλάτου ὅσον ἠδύναντο ταχέως ὅπως ἀπομακρυνθῶμεν αὐτῶν.

« Ἡμεῖς ἐνταῦθ' ἐπιροβολοῦμεν μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος. Ἐκαστος κτύπος τῆς λόγης, καὶ κόπης, ὡς καὶ ἐκάστη βολὴ ὄπλου ἐφόρευε ἢ ἐπλήγωνε θανασίμως μιάν φώκην, πλὴν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν ἐφαίνετο ἐλαττούμενος. Ὁ κίνδυνος ἐφαίνετο ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν μᾶλλον ἐπικείμενος, καὶ ἕκαστος ἐνόμιζε τὸν ἑαυτὸν τοῦ πρὸς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του. Πελώριον καὶ καταπληκτικὸν θηρίον, φέρον φυσιογνωμίαν ἀπειθῆ καὶ σαρκόβόρον, ἐσπέισε τότε καθ' ἡμῶν καὶ ἐμελλε νὰ μᾶς καταπνίξῃ, ὅτε ἐπιροβολήσα κατ' αὐτοῦ. Μὴ ἔχων δὲ τὸν καιρὸν νὰ θέσω νέον φυσίγγιον ἐν τῷ ὄπλῳ μου, ἠτοιμάζομαι νὰ χῶσω αὐτὸ ἐντὸς τοῦ χαινότος παμμεγέθους αὐτοῦ λάρυγγος, ὅτε εἰς τῶν συντρόφων μου ἐσταμάτησε τὸν δρόμον τοῦ δι' ἐπιτυχῆς σκοπεύσεως κατὰ τοῦ κρᾶνίου κύτου, ὅπερ ἐν τῷ ἄμα ἐβυθίσθη ὑπὸ τὴν θάλασσαν. Πλὴν ἑτέρα τερατώδους μεγέθους φώκη, ἢ μεγίστη ἐξ ὧν εἶχον ἰδεῖν, καὶ ἥς οἱ ὀδόντες εἶχον μῆκος ἐνὸς τοῦλάχιστον μέτρου, διαπεράσασα μετὰ ταχύτητος καὶ ὀρμῆς τὰς συντρόφους τῆς, ἦλθε πρὸς ἡμᾶς προτεινύσασα τὰ φοβερά αὐτῆς ὄπλα καὶ μυκωμένη φρικωδῶς. Φαίνεται ὅτι ἦτο ἡ ἀρχὴ αὐτῶν, ἥτις ἐδίδο τὸ σημεῖον τῆς γενικῆς ἐπιθέσεως, καὶ ἥτις προσήρχετο προσωπικῶς νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν μάχην. Αὐθωρεῖ τότε λαβῶν τὸν καιρὸν, θέσασα φυσίγγιον ἐν τῷ ὄπλῳ μου καὶ ἀνέμενον τὴν κροισιωτέραν στιγμὴν, ἥτις δὲν ἐβράδυνε νὰ ἔλθῃ. Τὸ πελώριον θηρίον πλησίασαν τὴν λεμβὸν μας ὕψωσε τὴν κεφαλὴν του ἀνωθεν αὐτῆς, καὶ ἠτοιμάζετο νὰ δώσῃ κτύπημα φοβερὸν ἐπὶ τῆς σκάφης ἡμῶν, ἢ ν' ἀνέτρεπεν αὐτοστιγμῆι, ὅτε ἐγὼ καὶ ὁ ὑποπλοίαρχος ἐκινεώσαμεν ἐγκαίρως τὰ ὄπλα μας ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, ὅπερ ἀνατιναχθέν ἐν τῷ ἄμα πρὸς τὰ ὀπισθεν ἐβυθίσθη ὡς μέγιστος ὄγκος μολύβδου ἐν τῇ θαλάσῃ, ἀνασηκώσαν ἐν ταῦτ' ἐμὴν πλοίαρχον ὅσον ἠδύναμεθα.»

« Οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπελείπετο, καθότι ἠτοιμάσθησαν ἤδη νὰ μᾶς προσβάλλωσι, καὶ δὲν εἶχονμεν πλέον καιρὸν ν' ἀποφύγωμεν τὸν κίνδυνον, εἰς ὃν τόσον ἀφρόνως ἐνεπέσαμεν.

« Ἐπληρώσαμεν ἐξ ἀνάγκης μιάν ἐξ αὐτῶν καὶ ἐτρόπημεν εἰς φυγὴν, πλὴν μυριάδες χαινότων καὶ ὠρουμένων πτομάτων ἐπλεον καθ' ἡμῶν καὶ μᾶς ἠκολούθουν ἐπευσμένως.

« Ἀναποφύκτως τὰ ζῶα ταῦτα προτίθεντο νὰ διατρύπῃσιν καὶ ἀναποδογυρίσωσι τὸ σκάφος ἡμῶν, ὅπερ βεβαίως θὰ κατάρθουν, ἐὰν τοῖς ἐδίδομεν καιρὸν, καὶ θὰ ἐγενόμεθα παίγνια αὐτῶν ἐν τῇ θαλάσῃ. Δὲν εἶχομεν οὐδὲ στιγμὴν νὰ χάσωμεν. Εἰς τῶν ναυτῶν μας λαμβάνει ἀμέσως τὴν λόγην καὶ ἤρξατο διατρύπων τὰς πλησιαζούσας ἡμᾶς φώκας, αἱ δὲ λοιποὶ ἐκωπηλάτου ὅσον ἠδύναντο ταχέως ὅπως ἀπομακρυνθῶμεν αὐτῶν.

« Ἡμεῖς ἐνταῦθ' ἐπιροβολοῦμεν μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος. Ἐκαστος κτύπος τῆς λόγης, καὶ κόπης, ὡς καὶ ἐκάστη βολὴ ὄπλου ἐφόρευε ἢ ἐπλήγωνε θανασίμως μιάν φώκην, πλὴν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν ἐφαίνετο ἐλαττούμενος. Ὁ κίνδυνος ἐφαίνετο ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν μᾶλλον ἐπικείμενος, καὶ ἕκαστος ἐνόμιζε τὸν ἑαυτὸν τοῦ πρὸς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του. Πελώριον καὶ καταπληκτικὸν θηρίον, φέρον φυσιογνωμίαν ἀπειθῆ καὶ σαρκόβόρον, ἐσπέισε τότε καθ' ἡμῶν καὶ ἐμελλε νὰ μᾶς καταπνίξῃ, ὅτε ἐπιροβολήσα κατ' αὐτοῦ. Μὴ ἔχων δὲ τὸν καιρὸν νὰ θέσω νέον φυσίγγιον ἐν τῷ ὄπλῳ μου, ἠτοιμάζομαι νὰ χῶσω αὐτὸ ἐντὸς τοῦ χαινότος παμμεγέθους αὐτοῦ λάρυγγος, ὅτε εἰς τῶν συντρόφων μου ἐσταμάτησε τὸν δρόμον τοῦ δι' ἐπιτυχῆς σκοπεύσεως κατὰ τοῦ κρᾶνίου κύτου, ὅπερ ἐν τῷ ἄμα ἐβυθίσθη ὑπὸ τὴν θάλασσαν. Πλὴν ἑτέρα τερατώδους μεγέθους φώκη, ἢ μεγίστη ἐξ ὧν εἶχον ἰδεῖν, καὶ ἥς οἱ ὀδόντες εἶχον μῆκος ἐνὸς τοῦλάχιστον μέτρου, διαπεράσασα μετὰ ταχύτητος καὶ ὀρμῆς τὰς συντρόφους τῆς, ἦλθε πρὸς ἡμᾶς προτεινύσασα τὰ φοβερά αὐτῆς ὄπλα καὶ μυκωμένη φρικωδῶς. Φαίνεται ὅτι ἦτο ἡ ἀρχὴ αὐτῶν, ἥτις ἐδίδο τὸ σημεῖον τῆς γενικῆς ἐπιθέσεως, καὶ ἥτις προσήρχετο προσωπικῶς νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν μάχην. Αὐθωρεῖ τότε λαβῶν τὸν καιρὸν, θέσασα φυσίγγιον ἐν τῷ ὄπλῳ μου καὶ ἀνέμενον τὴν κροισιωτέραν στιγμὴν, ἥτις δὲν ἐβράδυνε νὰ ἔλθῃ. Τὸ πελώριον θηρίον πλησίασαν τὴν λεμβὸν μας ὕψωσε τὴν κεφαλὴν του ἀνωθεν αὐτῆς, καὶ ἠτοιμάζετο νὰ δώσῃ κτύπημα φοβερὸν ἐπὶ τῆς σκάφης ἡμῶν, ἢ ν' ἀνέτρεπεν αὐτοστιγμῆι, ὅτε ἐγὼ καὶ ὁ ὑποπλοίαρχος ἐκινεώσαμεν ἐγκαίρως τὰ ὄπλα μας ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, ὅπερ ἀνατιναχθέν ἐν τῷ ἄμα πρὸς τὰ ὀπισθεν ἐβυθίσθη ὡς μέγιστος ὄγκος μολύβδου ἐν τῇ θαλάσῃ, ἀνασηκώσαν ἐν ταῦτ' ἐμὴν πλοίαρχον ὅσον ἠδύναμεθα.»

« Οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπελείπετο, καθότι ἠτοιμάσθησαν ἤδη νὰ μᾶς προσβάλλωσι, καὶ δὲν εἶχονμεν πλέον καιρὸν ν' ἀποφύγωμεν τὸν κίνδυνον, εἰς ὃν τόσον ἀφρόνως ἐνεπέσαμεν.

« Ἐπληρώσαμεν ἐξ ἀνάγκης μιάν ἐξ αὐτῶν καὶ ἐτρόπημεν εἰς φυγὴν, πλὴν μυριάδες χαινότων καὶ ὠρουμένων πτομάτων ἐπλεον καθ' ἡμῶν καὶ μᾶς ἠκολούθουν ἐπευσμένως.

« Ἀναποφύκτως τὰ ζῶα ταῦτα προτίθεντο νὰ διατρύπῃσιν καὶ ἀναποδογυρίσωσι τὸ σκάφος ἡμῶν, ὅπερ βεβαίως θὰ κατάρθουν, ἐὰν τοῖς ἐδίδομεν καιρὸν, καὶ θὰ ἐγενόμεθα παίγνια αὐτῶν ἐν τῇ θαλάσῃ. Δὲν εἶχομεν οὐδὲ στιγμὴν νὰ χάσωμεν. Εἰς τῶν ναυτῶν μας λαμβάνει ἀμέσως τὴν λόγην καὶ ἤρξατο διατρύπων τὰς πλησιαζούσας ἡμᾶς φώκας, αἱ δὲ λοιποὶ ἐκωπηλάτου ὅσον ἠδύναντο ταχέως ὅπως ἀπομακρυνθῶμεν αὐτῶν.

« Ἡμεῖς ἐνταῦθ' ἐπιροβολοῦμεν μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος. Ἐκαστος κτύπος τῆς λόγης, καὶ κόπης, ὡς καὶ ἐκάστη βολὴ ὄπλου ἐφόρευε ἢ ἐπλήγωνε θανασίμως μιάν φώκην, πλὴν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν ἐφαίνετο ἐλαττούμενος. Ὁ κίνδυνος ἐφαίνετο ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν μᾶλλον ἐπικείμενος, καὶ ἕκαστος ἐνόμιζε τὸν ἑαυτὸν τοῦ πρὸς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του. Πελώριον καὶ καταπληκτικὸν θηρίον, φέρον φυσιογνωμίαν ἀπειθῆ καὶ σαρκόβόρον, ἐσπέισε τότε καθ' ἡμῶν καὶ ἐμελλε νὰ μᾶς καταπνίξῃ, ὅτε ἐπιροβολήσα κατ' αὐτοῦ. Μὴ ἔχων δὲ τὸν καιρὸν νὰ θέσω νέον φυσίγγιον ἐν τῷ ὄπλῳ μου, ἠτοιμάζομαι νὰ χῶσω αὐτὸ ἐντὸς τοῦ χαινότος παμμεγέθους αὐτοῦ λάρυγγος, ὅτε εἰς τῶν συντρόφων μου ἐσταμάτησε τὸν δρόμον τοῦ δι' ἐπιτυχῆς σκοπεύσεως κατὰ τοῦ κρᾶνίου κύτου, ὅπερ ἐν τῷ ἄμα ἐβυθίσθη ὑπὸ τὴν θάλασσαν. Πλὴν ἑτέρα τερατώδους μεγέθους φώκη, ἢ μεγίστη ἐξ ὧν εἶχον ἰδεῖν, καὶ ἥς οἱ ὀδόντες εἶχον μῆκος ἐνὸς τοῦλάχιστον μέτρου, διαπεράσασα μετὰ ταχύτητος καὶ ὀρμῆς τὰς συντρόφους τῆς, ἦλθε πρὸς ἡμᾶς προτεινύσασα τὰ φοβερά αὐτῆς ὄπλα καὶ μυκωμένη φρικωδῶς. Φαίνεται ὅτι ἦτο ἡ ἀρχὴ αὐτῶν, ἥτις ἐδίδο τὸ σημεῖον τῆς γενικῆς ἐπιθέσεως, καὶ ἥτις προσήρχετο προσωπικῶς νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν μάχην. Αὐθωρεῖ τότε λαβῶν τὸν καιρὸν, θέσασα φυσίγγιον ἐν τῷ ὄπλῳ μου καὶ ἀνέμενον τὴν κροισιωτέραν στιγμὴν, ἥτις δὲν ἐβράδυνε νὰ ἔλθῃ. Τὸ πελώριον θηρίον πλησίασαν τὴν λεμβὸν μας ὕψωσε τὴν κεφαλὴν του ἀνωθεν αὐτῆς, καὶ ἠτοιμάζετο νὰ δώσῃ κτύπημα φοβερὸν ἐπὶ τῆς σκάφης ἡμῶν, ἢ ν' ἀνέτρεπεν αὐτοστιγμῆι, ὅτε ἐγὼ καὶ ὁ ὑποπλοίαρχος ἐκινεώσαμεν ἐγκαίρως τὰ ὄπλα μας ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, ὅπερ ἀνατιναχθέν ἐν τῷ ἄμα πρὸς τὰ ὀπισθεν ἐβυθίσθη ὡς μέγιστος ὄγκος μολύβδου ἐν τῇ θαλάσῃ, ἀνασηκώσαν ἐν ταῦτ' ἐμὴν πλοίαρχον ὅσον ἠδύναμεθα.»

μητρικὴν στοργὴν, καὶ εἰς ἰσοποῦτον εὐαίσθητα, χωρὶς ὁμῶς νὰ συγκινῶσι ποσῶς τοὺς δῶκτας αὐτῶν. Ἴδου ἐν παράδειγμα :

Εὐρωπαϊκὸς τις ἠθέλησε ν' ἀποκτήσῃ τὸν σκελετὸν μικρᾶς φώκης διὰ τὴν ζωολογικὴν συλλογὴν του. Ἐκλέγει ἐπὶ τόπον ὅπου ἀρίστουσαν αὐτῆ, τὴν πυροβολεῖ καὶ τὴν φονεῖ. Τότε τῆς αἰ συντρόφοι ταῦτης ἐξοφανίζονται ὑπὸ τὰ ὕδατα, ἢ δὲ μήτηρ τῆς ἀνελευθερῶσα ἐπὶ τῆς θαλάσσης ζητεῖ διὰ τοῦ βλέμματός τὸ μικρὸν τῆς. Ὅποτε δὲ ἀνεκάλυψεν αὐτὸ ἐκτάδην κείμενον παρὰ τινι βράχῳ, καὶ ἐνόησε τὴν θέσιν του, σῦρεται ἀμέσως πρὸς αὐτὸ φρενητωδῶς ἀψηφούσα πάντα κίνδυνον, ὡς καὶ τὴν παρουσίαν τοῦ κυνηγοῦ, ὅστις ὀλίγα μόλις βήματα ἀπέχειν αὐτοῦ, καὶ στενάζουσα βεβήσας, περιβάλλει διὰ τοῦ σώματός τῆς τὸ πτώμα τοῦ τέκνου τῆς ὅπερ ὠθεῖ πρὸς τὴν θάλασσαν.

Ὁ εὐρωπαϊκὸς ὁμῶς τότε ἐν τῇ χαρακτηριζούσῃ αὐτὸν φυσικῇ ἀναισθησίᾳ, πυροβολεῖ καὶ κατὰ ταύτης, ἥτις ἐν τούτοις, εἰ καὶ καιρίως πληγωθεῖσα, κατάρθωσε καλύπτουσα τὸ ἑαυτῆς τέκνον ὑπὸ τὸ στήθος τῆς νὰ βυθισθῇ μετ' αὐτοῦ ἐν τοῖς κύμασι.

Φ. Π.

ΠΕΡΙ ΑΛΕΞΙΚΕΡΑΥΝΩΝ

Ἀπὸ τοῦ 1751, ἦτοι μετὰ τὴν μεγάλην ἀνακάλυψιν τοῦ Φραγκλίνου, ὅστις διὰ τῶν εὐφῶν αὐτοῦ πειραμάτων ἀπέδειξεν, ὅτι ὁ κεραυνός, ἢ ἀστραπὴ καὶ ὁ ἠλεκτρισμὸς εἶναι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ, πείσεται φυσιοδίφαι κατέγειναν καὶ θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς εἰς τὴν ἐφαρμογὴν σωτηριαδεστάτων μέσων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ φοβεροῦ στοιχείου, ὅπερ κατεπολέμη αὐτόν. Καὶ κατεσκευάσθησαν (!) μὲν καὶ ἐτοποθετήθησαν ἀλεξικέραυνα ὅπου ἦτο δυνατόν, διαδοθείσης τῆς χρήσεως αὐτῶν πανταχόσε, ἀλλὰ βραδέως καὶ ἀτελῶς, ὥστε οὐδεὶς δύναται ἀπροκαλύπτως νὰ εἴπῃ, ὅτι τὸ ἀλεξικέρανον ἐτελειοποιήθη, οὔτε ὅτι ὁ ἀνθρώπος καὶ ἡ ἰδιοκτησία του ἐξασφαλίσθησαν ἐντελῶς ἀπὸ τοῦ κεραυνοῦ, καὶ μετὰ λύπης παρατηροῦμεν τὴν ἐλάχιστην σχετικῶς πρόδον τοῦ ζητήματος τούτου ἀπὸ τῶν πρώτων χρόνων τῆς ἀνακαλύψεως του, καὶ ὅπως τότε οὕτω καὶ νῦν ἀνεπιζόμεν μετ' ἀπορίας πρὸς τὰς ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν οἰκοδομῶν πεπηγμέναις ὀξείαις βάρθους καὶ τοὺς συνδέοντας ταύτας μεταλλικὸς ἀγωγούς, οἵτινες φέρονται ἐντὸς ζηροῦ ἢ ὑγροῦ φρέατος, χωρὶς νὰ εἰμεθα βέβαιοι περὶ τῆς ὠφελείας ἢ βλάβης αὐτῶν, τῆς ἐπιστημονικῆς ἢ μὴ κατασκευῆς καὶ τοποθετήσεως αὐτῶν. Δι' ὅπερ ἐθεωρήσαμεν καλὸν νὰ διαπραγματευθῶμεν ἐν ὀλίγοις καὶ κατὰ τὸ ἐνὸν τὸ ζήτημα τούτου, ὅπερ καὶ παρ' ἡμῖν τελῶς ἔχει παραμεληθῆ.

Εἰς τινὰς ἐποχὰς τοῦ τρέχοντος αἰῶνος διάφοροι ἀκαδημαῖαι καὶ ἐπιστημονικοὶ σύλλογοι ἐν Εὐρώπῃ, ἐσχημάτισαν ἐπιτροπὰς πρὸς τὸν σκοπὸν συζητήσεως καὶ ἐξευρέσεως κανόνων, πρὸς οὓς τὰ ἀλεξικέραυνα εἶδει νὰ ὑπάγῃνται, ἦτοι ποῖον ὕψος δέον νὰ ἔχωσιν αἱ βάρθαι, καὶ ἂν πρέπει νὰ καταλήγῃσιν εἰς ἀκίδα ἢ σφαῖραν, ἐκ τίνος μετάλλου νὰ κατασκευάζωνται, ὅποιαν διάμετρον πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ ἀγωγός, καὶ ἂν ἦναι καλλίτερον νὰ ἦναι κυλινδροειδῆς ταινιοειδῆς ἢ ἄλλου σχήματος, τίνι τρόπῳ κατορθοῦται ἀμειπτος ἢ μετὰ τῆς γῆς ἐπαφῆ, τίνα ἐκτασιν προφυλάττει τὸ ἀλεξικέρανον, καὶ τέλος τίνα σχέσιν ἔχει, ἀφ' ἐνὸς μὲν φέρον τὸν ἀντίθετον ἠλεκτρισμὸν τῆς γῆς πρὸς τὸν τῶν νεφῶν, ἐξουδετεροῦν οὕτω τὰς ἐπικινδύνους ἐκκενώσεις, καὶ ἀφ' ἑτέρου προβάλλον εἰς τὴν ἀπειλοῦσαν ἐκκενώσιν, ὅτε ἀδυνατεῖ νὰ ἐξουδετερωθῇ ταύτην, ἀγωγὸν κατὰ τὴν ὁδηγίαν ἠσύχως καὶ ἀφόβως τὸν κεραυνὸν πρὸς τὴν γῆν. Καὶ μολοντο αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται καὶ ἄλλοι εἰδικοί ἐπιστήμονες συνεζήτησαν καὶ ἀπεφάνθησαν, τὰ ἀλεξικέραυνα μένουσιν ὡς ἐν ἀρχῇ εἶχον νέα τοιαῦτα καθ' ἐκάστην τοπο

τυνεύει της διαφοράς της ηλεκτρικής τάσεως, των κεραυνών καταπιπτόντων προφανώς επί των σωλήνων του φωταερίου και του ύδατος, ως να διετέθησαν ούτω προς τον σκοπόν τούτον. Κατ' ακολουθίαν ο κεραυνός δεν πίπτει άδιακρίτως επί των οικιών, ουδέ άκολουθεί ίδιότροπως όδον άγχοτον τοίς φυσικοίς νόμοις, ως τινες υποθέτουσιν έτι, αλλά κατ' εύθειαν επί του σημείου της ύψηλοτέρας ηλεκτρικής τάσεως, κατασυντριβών και πυρπολών πών τό προστυχόν, έάν δε έν τη στέγη ύπάρχωσιν, ως συνήθως εύλεκτοι ύλαιο, εκρήγνυται πυρκαϊά. Αί του φωταερίου και του ύδατος διοχετεύσεις παρουσιάζουσι προφανείς κινδύνους εις τάς οικοδομάς, είτε αύται ώσιν εξησφαλισμένα δι' άλεξικεραυνών, είτε μή. Καί άν δεν ώσιν, ο κεραυνός θα πέση κατ' εύθειαν επί των σωλήνων, άποδειχθέντος τούτου δι' άπειράριθμων περιστάσεων, αίτινες επήνεγκον καταστροφάς σημαντικής άν δε οικία τις προφυλάσσεται υπό άλεξικεραυνού, ο κεραυνός θ' ακολουθήσῃ τον άγωγόν εις άποστασίον τινα, ίνα αίφνης μεταπηδήσῃ εις τους σωλήνας του φωταερίου ή του ύδατος, οίτινες διευκολύνουσιν αύτῷ την προς την γῆν όδόν, επί δε του διαστήματος του διαχωρίζοντος τό άλεξικεραυνόν ή τον άγωγόν αυτού μέχρι του σωλήνος, προς όν θα μεταπηδήσῃ, διασκορπίζει και καταστρέφει τό πών, τά μάγμαρα και οι λίθοι των τοίχων διαρρήγνυνται ή άποσπώνται και εκσπενδονίζονται μακράν, αί δε προστυχούσαι εύλεκτοι ύλαιο πυρπολούνται. Ωστε οι ύδραυλικοί και φωταεριοί κακώς άποδίδουσι τον κίνδυνον εις την έπαφήν των άλεξικεραυνών μετά των διοχετεύσεων, άφού ούτως ή άλλως αύτη ύφίσταται πάντοτε.

(Επεται συνέχεια)

Φ. Π.

ΤΑ ΜΕΓΙΛΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Ο καθηγητής κ. Elihu Thomson επί τη εύκαιρία της επετείου ήμέρας της ίδρύσεως του Έπιστημονικού Συλλόγου έν Massachusetts της Αμερικής, εκλέξας, ως θέμα, αντικείμενον, όπερ δύναται να παραβληθῇ προς προφητείας, έν τισι σημείοις της ήμιλίας αυτού,

MAURICE DE FOS

ΣΩΣΑΝΝΑ ΡΑΜΩ

(Συνέχεια)

Καθ' όσον επλησίαζον εις Κόρινθον, ή γραφικήτης της φύσεως ένεψυχοῦτο. Όνοι υπό τό βάρος μεγάλων κοφίνων φερόντων σταφυλάς επλήρουσιν την όδόν. Όπισθεν κρατών την ούραν ένός των ύπομονητικών τούτων ζώων ήκολούθει ο άμπελοργός, αιώνιος παρακονόμενος και κτυπών αυτό κατά κεφαλής, όσάκις τό ζώον διετίθετο να βαδίση καλπάζων.

Από καιρού δ' εις καιρόν έν τῷ μέσῳ των άμπελων έβλεπέ τις εις ύψος πέντε μέτρων είδος καλαμωτής τεθειμένης επί τεσσάρων πασσάλων, έφ' ής άνθρωπος τις ένοκλάζων και άκίνητος συεπλήρου την φαντασμαγορίαν Ινδικού τινος τάφου. Έν τη βορείῳ Αμερική θα έξελαμβάνετο ως ή μούμια μεγάλου άρχηγού περιβεβλημένου την πολεμικήν αυτού στολήν και κρατούντος την λόγγην. Έν Ελλάδι όμως τούτο δεν είναι άλλο ή ο φύλαξ της άμπελου, νέος Συμεών Στυλίας, διερχόμενος τάς ήμέρας αυτού μεταξύ ούρανού και γῆς και εις μηδέν άλλο καταγινόμενος

Όπισθεν κρατών την ούραν ένός των ύπομονητικών...

παρα εις τό να μετρή τους κόκκους του κομβολογίου του, ή να καταδιώκῃ μετά του μακροῦ αυτού πυροβόλου τους προς βρῶσιν των σταφίδων γαστριμάργους κύνας. Δυστυχές κύνας! εις οὐδέν άλλο μέρος του κόσμου τους μεταχειρίζονται τόσον κακώς, όσον έν Ανατολή. Αδίσποτοι πολλάκις, πάντοτε δύστροποι, ψωριασμένοι ή πληρεις πληγών, τάς όποιās προξενούσιν εις αυτούς οι διαβάται, τρέφονται εκ των ακαθαρσιών των οδών. Η επιστάσια των οδών μόνον εις αυτούς επαναπαύεται. Έκαστον χωρίον έχει εκατοντάδας τοιούτους, οίτινες συνάζονται εις πρώτην εύκαιρίαν ίνα καταφάγωσι τους ξένους. Άλλοίμονον εις εκείνον όστις, όπως τους άπομακρύνῃ ήθελε κάμει χρῆσιν της ράβδου του ή και του όπλου του. Ο καταλληλότερος τρόπος προς άποφυγήν αυτών είναι να τους λιθοβολῇ τις, διότι τότε ή όμάς αυτών επιρριπτεται όρμητικώς επί του λίθου, όν δαγκάνουσιν επί κινδύνῳ να σπάσωσι τους οδόντας των. Έάν δ' ούτος επιτύχῃ τό προσβληθέν ζώον, έν τη άγανακτήσει αυτού τούτο επιφέρει τοιαύτα άπομακράματα κατά του λίθου, ώστε τό αίμα ρέει. Οι κύνες ούτοι αγαπῶσιν τάς σταφυλάς, άλλ' ο φύλαξ εκ του ύψους της θέσεως αυτού, φέρει τοιαύτην καταστροφήν έναντιον των λεηλατούντων κυνών, ώστε κατά τό τέλος Αυγούστου τό έδαφος των άμπελων είναι στρωμένον δια τοιούτων πτωμάτων.

έν ίση χρόνῳ. Ο κ. Thomson πέποιθεν ότι προς έπιτεῦξιν της ταχύτητος ταύτης των συρμών δεν παρουσιάζονται άνυπερβλήτοι λύσεις σχετικῶν προβλημάτων.

Έτερον έδαφος, κατά τον σοφόν τούτον, καλλιεργήσιμον, και ούχι στερούμενον σπουδαιότητος, είναι και αι ηλεκτροχημικαι εφαρμογαί.

Ηάντες γνωρίζομεν τάς έπιτευχθείσας εκδουλεύσεις υπό του ηλεκτρισμού εις την εξόρυξιν των μετάλλων και τον καθαρισμόν αυτών. Έκάστης χημικής ενεργείας μη ούσης άλλο ή μεταβολής, άποχωρισμού και ένώσεως των άπειρων μορίων, άτινα άποτελοῦσι τά διάφορα έν τη γῆ σώματα, και του ηλεκτρικού ενεργούντος επί των μορίων τούτων, έπεται ότι άπασαι αι χημικαι αύται ενεργείαι δύνανται να διευθύνωνται πάντοτε και καταλλήλως υπό του ηλεκτρικού ρεύματος. Ωστε εδώ ύπαρχει εκτεταμένο στάδιον μελέτης και αναζητήσεων, πλην είναι σπάνιον να εύρη τις άνθρωπον τέλειον χημικόν και συνάμα ηλεκτρολόγον τελειοποιημένον.

Ο διάσημος οίονοσκόπος προχωρών παραιτέρω φρονεί, ότι άπασαι αι χημικαι ενεργείαι, ως και αύτη ή ανάπτυξις των φυτών, βασίζομεναι επί της χημικής αναπλάσεως, τινές δε τούτων δυνάμεναι να συντελεσθώσι και έν τοίς χημικοίς έργαστηρίοις ήμῶν, ως και αύτη ή ήμετέρα τροφή, θα ήναι δυνατὸν μίαν ήμέραν να παράγωνται από της ανθρώπινης χειρός, δια του άνωτέρου μέσου, ήτοι δια μέσου του ηλεκτρισμού. Ούτω δε, θα αναγκασμένῳποτε τά φυσικά στοιχεία να κινώνται και λειτουργῶσιν άπαράλλακτως δια του ηλεκτρισμού, ως ήδη συμβαίνει έν αυτοίς δια της άοράτου χειρός, ήτις οὐδέν άλλο είνε ή ο ηλεκτρισμός, όστις διευθυνόμενος είτε φυσικώς και υπό της ίδιας φορᾶς, είτε δια της ανθρώπινης χειρός, είναι έν και τό αυτό.

Άλλά και έτεροι ιδεαί δύνανται να αναπτυχθώσι τεραστίως έν τῷ μέλλοντι χρόνῳ, ως ή παραγωγή του φωτός άνευ θερμότητος λ. χ. Τούτο δε είναι έν των μάλλον αξιοσημειώτων προβλημάτων, εις ό ή προσοχή των φυσιοδιφῶν και πάντων των σοφῶν και επιστημόνων δεν ο στραφῇ. Αί συνήθειαι δια παρακίνησης λυχινίας ήμῶν παράγουσι μεγάλην μὲν ποσότητα φωτός, άλλά συνάμα και πολύ μεγάλην ποσότητα θερμότητος. Έάν κατορθώσῃ τις να περιορίσῃ την άνοφελῆ παραγωγήν των μη φωτεινῶν άκτινῶν, και να παράγῃ μόνον φωτεινάς τοιαύτας, θα έπιτευχθῇ φῶς εις άκρον εὐθύνῳν και λαμπρόν.

Τά προβλήματα ταῦτα θα λυθῶσι, άλλά θα λυθῶσιν εις την ώραν των. Ηρκεσθημεν δε μόνον εις την αναγραφῆν αυτών, επί τῷ σκοπῷ παροχής έργασίας δια τους διερευνητάς του μέλλοντος.

Ρουζ.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ

Η ΩΦΕΛΕΙΑ ΤΩΝ ΒΡΟΧΩΝ

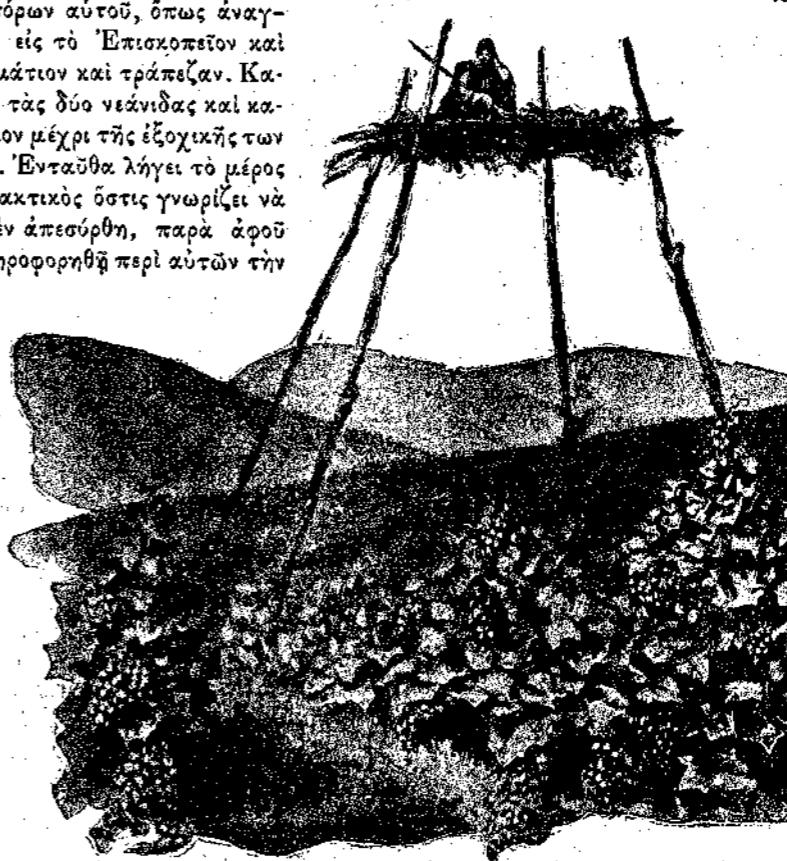
Η άνοιξις είναι ή εποχή των εύεργητικῶν βροχῶν, ή εύφορία της γῆς εξαρτάται κυρίως εκ της ύγρασίας ήν αύται τη παρέχουσιν. Έάν τό πότισμα των λειμώνων και των πεδιάδων άφίετο εις τάς φροντίδας του ανθρώπου, ούτος δεν ήθελε δυνηθῇ να έπιτελέσῃ τό καθήκον τούτο, και παρά τάς προσπάθειάς του, ή ξηρασία και ή πείνα θα κατήρημουν την ύφήλιον. Μάτην οι άνθρωποι θα συνήνουν τάς δυνάμεις των και θα εξήντλουν τά φρέατα και τους ποταμούς, οὐδέποτε θα έπιτύγχανον να δροσίωσι τά φυτά, άτινα φθίνοντα θα έχανον πᾶσαν ικμάδα. Έδέησεν όθεν οι άτμοι να συμπυκνωθῶσιν εις τά νέφη, τη βοηθεία δε των ανέμων, ούτοι καταπίπτουσι πανταχοῦ και κατέρχονται εις τους άγρούς ίνα δίδωσι ζωήν εις τά δένδρα και φυτά. Οι θησαυροί οὐς άφθόνως παράγει ή επιφάνεια της γῆς είναι τιμιώτεροι των μετάλλων και πάντων των τιμαλφῶν λίθων, οὐς κρύπτει έν τοίς κόλποις της.

Τό ανθρώπινον γένος δύναται να υπάρξῃ άνευ χρυσοῦ και άδαμάντων, άλλά δεν δύναται να ζῇ άνευ σίτου, χόρτων και βοσκῶν.

Τίς δύναται να εκφράσῃ πάντα τά καλά, άτινα φέρουσιν εις την γῆν αι βροχαί! Βροχή έν δέοντι πίπτουσα άναννοί τό πρόσωπον της γῆς, επιδρῶσα πολύ περισσύτερον ή ή νυκτερινῆ δρόσος επί των πρασιῶν και των φύλλων, οι δε ρυακες άπορροφῶσιν άκορέτως τά ύδατα των ούρανῶν. Αί βάσεις της εύφορίας αναφαίνονται επί των σπόρων και ύποβοηθοῦσι τά έργα του καλλιεργητοῦ. Ούτος κοπιᾷ, σπείρει,

Ο Κώστας διερχόμενος της παλαιᾶς Κορίνθου έξήτησε την

δύο νεανίδων εὐθύς ως επεχείρουν έξοχικόν περίπατον. Έν τούτοις ο Βουγάς

Τούτο δεν είναι άλλο ή ο φύλαξ της άμπελου...

δεν έγραφε. Τέλος, ο ταχυδρόμος Ναυπλίου έκόμισεν επιστολήν προερχομένην εκ Κωνσταντινουπόλεως. Η δεσποινίς Ραμῶ έλαβεν αύτην άπλήστως, άλλ' ειχεν ανάγκην να μείνη μόνη προς άναγνώσιν της και ούχι άνευ άφαιρού τινος καρδιοκτύπου άπισφράγισι την επιστολήν, κλεισθείσα εις τό δωμάτιόν της.

«Αγαπητή δεσποινίς, «Προς έμπαιγμόν ίσως «άποδίδεις εις την άπουσίαν μου την έν Κορίνθῳ μελαγχολίαν σας; «Όποιαδήποτε και άν «είναι ή αίτία, καλῶς έπράξατε μεταβάσαι εις «Ναύπλιον προς διασκέδασιν αύτης. «Ο,τι κάμνετε είναι και θα είναι «καλῶς γενόμενον, πρό πάντων έν ένσπλαγ-

φουτεύει, και ο Θεός αυξάνει. Οι άνθρωποι κάμνουν το κατὰ δύναμιν ὅ,τι υπερβαίνει αὐτήν, ἀναπληροῦν ἢ Φύσιν, ἥτις κατὰ μὲν τὸν χειμῶνα, καλύπτει ὑπὸ χιόνων τὰ σπέρματα ὡσεὶ ἐνδύων αὐτά, κατὰ δὲ τὴν ἀνοιξὴν καὶ τὸ θέρος θερμαίνει, καὶ ζωογονεῖ, διὰ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου καὶ τῶν ὑδάτων τῶν βροχῶν. Αἱ εὐλογίαι αὐτὰ διαδέχονται ἀλλήλας, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὄχι μόνον τρέφεται, ἀλλὰ πληροῖ τὴν ψυχὴν τοῦ αἰσθημάτων ἱκανοποιήσεως.

Αἱ φροντίδες τῆς Προνοίας δὲν περιορίζονται εἰς τὰς πρὸς καλλιέργειαν γαίας· ἐκτείνονται ἐπὶ τῶν λιθαρίων, ἐπὶ τῶν βοσκοσείμων τόπων, καὶ αὐτὰι αἰ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐγκαταλειμμένοι χωροὶ, ἐξ ὧν οὐδεμίαν πορίζονται ὠφέλειαν, εἶναι ὑποκείμενον τῆς ἀγαθότητος του, ἥτις περιλαμβάνει πᾶσαν ὑπαρξίν καὶ πάντα τόπον. Ἐὰν αἱ βροχαὶ γονιμοποιῶσι τοὺς λόφους καὶ τὰς κοιλάδας, οὐδὲν ἦττον ὠφελοῦσι καὶ τὰ ὄρη, ἅτινα χρησιμεύουσιν ὡς παμμεγέθεις ὑδάταποθῆκαι καὶ ὡς πηγαὶ τῶν ποταμῶν, παράγουσαι ἐν ταύτῳ ἄπειρον ποικίλων ὕψιμων φυτῶν, προσφυῶν καὶ πρὸς τροφήν τῶν ζώων.

Ἡ ἡλιακὴ θερμότης ἐνεργεῖ ἀδιαλείπτως ἐπὶ τῶν διαφόρων γῆινων σωμάτων καὶ ἀποσπᾷ διηλεκτῶς μικρότατα βλαβερὰ μόρια, ἅτινα ὑπὸ μορφὴν ἐξατμίσεων, πληροῦσι τὴν ἀτμοσφαιρὰν· ὅ ἀνεπνέομεν δὲ τὰς δηλητηριώδεις αὐτὰς ἀναθυμιάσεις, ἂν αἱ βροχαὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, δὲν ἐκαθάριζον τὴν ἀτμοσφαιρὰν ἐκ τούτων.

Ἐπίσης μετριάζουσι τὸν ἀφόρητον καύσωνα, ὅστις ἀποβαίνει τοσοῦτῳ ἰσχυρότερος, ὅσον ὁ ἀήρ εἶναι πλησιέστερος πρὸς τὴν γῆν, ὡς ἐπὶ μᾶλλον θερμαινόμενος ὑπὸ τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων, τούναντιον δὲ, ὅσον ὁ ἀήρ εἶναι ἀπωτέρω ἡμῶν, εἶναι ψυχρότερος. Ἡ ἀπὸ ὑψηλοτέρων μερῶν ἐρχομένη βροχὴ φέρει εἰς τὰ κατώτερα στρώματα τὴν ζωοποιὸν ἐκείνην δρῶσαν, ἣν αἰσθανόμεθα μετὰ τὴν βροχὴν.

Ἡ ποσότης τοῦ ὕδατος, ἥτις πίπτει εἰς ἕνα τόπον ὑπόκειται εἰς μεταβολὰς ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, ἀλλὰ λαμβανόμενων πολλῶν ἐτῶν ὁμοῦ, εὐρίσκωμεν ὅπως οὖν σταθερὰν τὴν μέσην ποσότητα τῆς πεσοῦσης βροχῆς. Οὕτως, ἐπὶ ἑκατὸν τριάκοντα ἐτῶν, ὑπελογίσθη ὅτι ἐν Παρισίαις ἐδέχοντο ἐτη-

σίως βρόχινά ὕδατα 56 ἑκατοστόμετρα, ἦτοι, ἐὰν ἐπιπτον ὁμοίως ἐξ ὅλης τῆς γῆς, τὸ ὕδωρ δὲ τοῦτο διετηρεῖτο, μὴ ρέον καὶ μὴ ἐξατμιζόμενον, ἅπασα ἡ οἰκουμένη ἦελε καλυφθῆ ὑπὸ ὕδατων ὕψους 56 ἑκατοστόμετρων.

Ἐκ πείρας διδασκόμεθα ὅτι αἱ βροχαὶ εἶναι ἀρθνωτέρας εἰς τὰς περὶ τὸν Ἰσημερινὸν χώρας, οὕτω 46 ἑκατοστ. πίπτει εἰς Πετροῦπολιν, 56 εἰς Παρισίους, 96 εἰς Μιλάνον, 205 εἰς Καλιούτταν, 208 εἰς τὸ ἀκρωτήριον τῆς Χαΐτης. Οὐδὲν δὲ παράδοξον τὸ τοιοῦτο, διότι ὅσω τόπος τις εἶναι θερμότερος, τοσοῦτον ἀναδίδει πλείονας ἐξατμίσεις, ἐπομένως ὁ ἀήρ πληροῦται περισσώτερον, καὶ ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἡ ἐξατμίσις εἶναι λίαν ἰσχυρά, τὸ ἔδαφος καθίσταται ἕρῳν.

Ἄλλως τε καὶ τοπικὰ αἰτία δὲν ἐλλείπουσι, μεταβάλλουσα τὴν ἐν ἐκάστῳ τόπῳ ποσότητα τῶν βροχῶν, ὡς τὸ ἔδαφος, ἢ πρὸς τὴν θάλασσαν γειννιάσις, ἢ ἔκτασις τῶν δασῶν κτλ. οὕτως ἐν Αἰγύπτῳ, δὲν βρέχει ἢ βρέχει ἐλάχιστον, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὴν ἀνυπαρξίαν τῶν δασῶν.

Ἐν τούτοις αἱ πολῦτοιμοὶ αὐταὶ βροχαὶ δὲν ἐπέρχονται ἢ τῇ βοηθείᾳ νεφῶν ἄτινα σκοτίζουσιν οὕτως εἰπεῖν τὰς καλῶνας τῆς φύσεως. Ὅποιον δὲ μεγαλοπρεπὲς θέαμα παρέχει ἡμῖν ὁ καθαρὸς καὶ γαλήνιος οὐρανός! Ὁ ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν κυανοῦς ἐκεῖνος ὠραῖος θάλος πληροῖ θαυμασμοῦ καὶ προξενεῖ ἄφατον ἀγαλλίασιν. Αἱ καλλοναὶ αὐταὶ ἐξαφανίζονται εὐθὺς ὡς ἀνοίξουσιν οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ὡμὸς ἀντὶ τὰ παραπονώμενα διὰ τὴν ἱστικίαν ταύτην τῶν φυσικῶν θεληγῆτρων, ἃς ἀποτείνωμεν μᾶλλον εὐχαριστίας τῷ Δημιουργῷ τοῦ παντός, ὅστις ἐκτός τοῦ θεοῦ θεάματος, αὐτὸς προσδιορίζει τῇ ἀγνοίᾳ ἡμῶν καὶ τὴν ἐπὶ τῆς γῆς ὠφέλειαν τῆς βροχῆς.

Ἄστηρ.

ΤΟΠΙΚΑ ΨΥΧΗ

Τὰ δριμύτερα ψύχη τῶν διαφόρων χωρῶν, ἅτινα ἠδυνήθησαν μέχρι τοῦδε νὰ σημειώσωσιν οἱ φυσιοδίφαι, εἰσὶ τὰ ἑξῆς: Ἐν Γαλλίᾳ 31°3. — Ἐν ταῖς Βρετανικαῖς νήσοις 20°6.

— Ἐν Ὀλλανδίᾳ καὶ Βελγίῳ 24°4. — Ἐν Δανιμαρκίᾳ, Σουηδίᾳ καὶ Νορβηγίᾳ 55°. — Ἐν Ρωσίᾳ 43°7. — Ἐν Γερμανίᾳ 36°6. — Ἐν Ἰταλίᾳ 17°8. — Ἐν Ἰσπανίᾳ καὶ Πορτογαλίᾳ 12°.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰς ἄλλας ἐκτός τῆς Εὐρώπης χώρας, ἀπαιτοῦνται πλείονες ἐπι πληροφῶριαι διὰ νὰ βεβαιώσῃ τις τὸν μέγιστον βαθμὸν τοῦ ψύχους, ὅπερ δύναται εἶναι αἰσθανθῆ ἐκεῖ. Βεβαιοῦται ἐν τούτοις ὅτι παρετηρήθη εἰς τὸ Fort-Relliance, ἐν τῇ ἀγγλικῇ Ἀμερικῇ, ψύχος βαθμῶν 56°7, καὶ πλησίον τοῦ Semipalatinsk, ψύχος 58°. Ὁ ὑδράργυρος πήγνυται εἰς 40°.

Ἐπάρχουσι σημεῖα ἐν τῇ ὑδρογείῳ σφαιρᾷ, καθ' ἃ τὸ ψύχος διαρκεῖ τοιοῦτον ἐπὶ τινὰς μῆνας τοῦ ἔτους, ὡς π. χ. ἐν τῇ νήσῳ Melville. Ὁ πλοίαρχος Parry ἐπεβεβαίωσεν ἄλλως τε ὅτι, εἰς ἄνθρωπος καλῶς ἐνδεδυμένος δύναται νὰ περιπατήσῃ ἄνευ ἀπευκταίου ἐν ἐλευθέρῳ ἀέρι 48° κάτωθι τοῦ μηδενικοῦ, ἐὰν δὲν πνέῃ ἄνεμος. Ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει τὸ δέρμα καίεται ταχέως.

Ὁ παγωμένος ὑδράργυρος φέρει ὄψιν μολύβδου, ἀλλὰ εἶναι ἦττον σκληρὸς, μᾶλλον εὐθραυστός, καὶ ὀλιγώτερον ἐκείνου συναρῆς. Ἄμυ δὲ τῇ ἐπαφῇ, καίει ὡς τεμάχιον πεπυρακτωμένου σιδήρου. Δύναται τις νὰ κατασκευάσῃ ἐκ τούτου ἀγαλμάτια, ἅτινα διαλύονται ὁμῶς, ὅπῃ ἡ θερμοκρασία κατέλθῃ κάτωθι τῶν 40°.

Τοιαῦτα εἶναι τὰ μέχρι τοῦδε γνωστὰ καὶ δοκιμασθέντα ἰδίως ἐν τῷ κόσμῳ μεγάλα ψύχη.

ΕΚΛΕΙΨΙΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Ἐπὶ ματαίῳ ἀπέβησαν ἅπασαι αἱ γενομένηι παρασκευαὶ πρὸς ἀκριβῆ παρατήρησιν τῆς τελευταίας ἐκλείψεως τοῦ ἡλίου ἐν Παρισίαις, τῆς γενομένης τῇ 5 Ἰουνίου τρέχ. Οὔτε ἐκ τοῦ ἀστεροσκοπίου, οὔτε ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ πύργου Ἐιφφελ ἠδυνήθησαν νὰ τὴν παρατηρήσωσι, διότι νέφη ἐσκίαζον τὸν οὐρανόν.

Ἐν τούτοις ὁ ἀστερονομικὸς κόσμος ἐλπίζει πολὺ ἐκ τῶν ἀλλαγῶν γενομένων παρατηρήσεων, ἰδίᾳ ὁμῶς ἀπὸ τοῦ εἰς Κρήτην ἀποσταλέντος ἀπὸ μέρους τοῦ ἀστεροσκοπίου Μενδον, ἀλλὰ πολὺ φοβούμεθα, ὅτι καὶ ἐνταῦθα ὁ οὐρανός ἦτο συννεφώδης.

Ἡ μελέτη τῶν ἡλιακῶν ἐκλείψεων εἶναι κάπως ἐνδιαφέρουσα, καθόσον ἐπιτρέπει τὴν διερεύνησιν τῶν ἄκρων τοῦ Ἥλιου. Εἶναι δὲ γνωστόν, ὅτι κατὰ τὴν ἐκλείψιν τοῦ 1868, ὁ Jansen ἀνεκάλυψε νέαν παρατηρητικὴν μέθοδον, μεγάλως προσαγοῦσαν τὴν ἐπιστήμην.

Αἱ ἡλιακαὶ ἐκλείψεις εἶναι τυπικαί, δηλαδὴ τὸ φαινόμενον εἶναι ὁρατὸν εἰς ὠρισμένας μόνον χώρας. Συμβαίνουν δὲ πάντοτε ἐν καιρῷ νέας Σελήνης, ὅταν αὐτὴ τίθεται μετὰ τὴν Γῆν καὶ τοῦ Ἥλιου, εἰς τρόπον ὅστε ὁ Ἥλιος, ἢ Σελήνη, καὶ ἡ Γῆ, νὰ εὐρίσκωνται ἐν τῇ αὐτῇ γραμμῇ. Ὅταν ἡ σκιά τῆς Σελήνης πίπτῃ ἐπὶ τῆς Γῆς ὀλοκλήρως, τότε ἡ ἐκλείψις εἶναι γενικὴ, διότι μᾶς ἀποκρύπτει ἐντελῶς τὸν Ἥλιον, ὅταν ὁμῶς ὡς ἐκ τῆς μεγάλης ἀποστάσεως, ἡ σκιά τῆς Σελήνης δὲν φθάσῃ μέχρι τῆς Γῆς, τότε ὁ Ἥλιος δὲν ἀφανίζεται ἐξ ὀλοκλήρου, ἢ δὲ περιφέρεια τοῦ δίσκου τοῦ Ἥλιου εἶναι ὁρατὴ ἐκ διαφόρων τῆς Γῆς σημείων.

Αἱ ἐκλείψεις ἐν γένει τῆς Σελήνης καὶ τοῦ Ἥλιου εἶναι σπάνιαι. Ἐν τούτοις εἶναι δυνατόν ν' ἀνέλθωσι μέχρις ἐπτά ἐντὸς ἐνὸς ἔτους. Οὐδέποτε εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν δύο, ἐὰν δὲ μόνον δύο γίνωνται εἰς ἕν ἔτος, εἶνε μόνον τοῦ Ἥλιου. Ἡ τελευταία ὀλικὴ ἡλιακὴ ἐκλείψις ἐγένετο τὸ 1724. Καὶ τότε ἐν Παρισίαις, ὡς κατὰ τὴν προχθεσινήν, ὁ οὐρανός ἦν νεφελώδης.

Πρὸ τοῦ 1999 δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ ἄλλη ὀλικὴ ἐκλείψις.

Ἐπιφυλασσόμεθα νὰ δώσωμεν ἀκριβεστέρην ταύτης περιγραφὴν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Φύσεως», ἂν αἱ ἀπὸ τῆς Κρήτης γενομένηι παρατηρήσεις ὑπῆρξαν ἀποτελεσματικαὶ καὶ περίεργοι διὰ τὴν ἐπιστήμην.

Φρίκ.

» Χνίζομένη με, μοι ἐγράφετε νὰ ἐπανέλθω, καὶ ὅτι δὲν εἶσθε » πλὴν ὠργισμένη. Συγγνώμη.

» Ἄφ' ἧς, ἀκουσίως σὰς ἐπιράξα, δὲν κατορθῶνα νὰ » πείσω ἑμαυτὸν ὅτι εἶμαι ἔνοχος, διότι ἐξεστόμισα ἀπλῶς » τὴν λέξιν ἀγαπᾶ... τοῦτο εἶναι ἀληθές, σὲ ἀγαπᾶ, ἀκου- » στον... σὲ ἀγαπᾶ μέχρι θανάτου!

» Ἄγαπητὴ δεσποινίς, ἔταν σοὶ τὸ ὠμολόγησα, μὲ κατε- » δικασες εἰς ἐξορίαν, νῦν δ' ὅτε ἐπαναλαμβάνω τὸ ἐγκλημα ἔ- » νου, μὲ ἀνάμνησιν ἢ ποιητὴν τὸν ἀνάτου. Ἔσο βεβαία ὅτι » καὶ ἐν τούτῳ θὰ ὑπακούσω, ἢ δ' ἀποφασίς μου θὰ ἐκτελεσθῇ.

» Ἡδυνήθητε νὰ συλλογισθῆτε ὅτι ἐλησμένησα τὸ σέβας, » εἰς ὃ δικαιοῦσθε ὑπὸ τὴν στέγην μου πλείον ἢ εἰς οὐδὲν ἄλλο » μέρος; Τὴν τιμὴν μου, τὴν εὐτυχίαν μου, τὸ ὄνομά μου » ἐνόουν νὰ θέσω ὑπὸ τοὺς πόδας σου· δὲν μοι ἔδωκες και- » ρὸν νὰ σοὶ τὸ εἶπω, οὐδὲ ἠθέλησας νὰ τὸ πιστεύσης.

» Ἐδέησε ν' ἀπέλθω, διότι δὲν συγκατετίθεσο εἰμὴ ὑπὸ τὸν » ὄρον τοῦτον νὰ μείνης παρά τῇ Παλλοῦ. Ἄλλ' ἤδη τί θέ- » λεις νὰ γείνω; εὐσπλαγχισθῆτί με, θέλεις; Διὰ νὰ ἐξη- » γήσω τὴν ἀπροσδόκητον ἀναχώρησίν μου, προῦφασίσθην » καταπιέγουσαν ὑπόθεσιν, οἱ δ' ἐν Κωνσταντινουπόλει συγ- » γενεαίς μου προσποιοῦνται ὅτι πιστεύουσι τὸν μῦθον τοῦτον.

» Ἐντὸς ὀλίγου ἀπέρχομαι εἰς Χίον, ὅπου μὲ παραλαμβάνει » ὁ διοικητὴς τῆς νήσου, ἐξάδελφός μου, φαναριώτης εἰς τὴν » ὑπηρεσίαν τοῦ Σουλτάνου. Ἐκεῖ θὰ ἀναμένω τὰς διατα- » γὰς σου. Μόνον ἐπὶ τῷ τίτλῳ τῆς συζύγου θὰ δύναμαι νὰ » σ' ἔχω ἐπὶ πλείον μετ' ἐμοῦ.

» Ἐὰν ἀληθεύῃ ὅτι ἡ κόρη μου ζητεῖται ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ » βουλευτοῦ Θεοχάρη, οὐδεμίαν συγγένειαν μοι εἶναι προσφι- » λεστέρα· διὰ τῆς ἐνώσεως ταύτης θὰ ἐγγίνωμαι Ἕλληνας ἂ- » πέναντι τῶν ὀφθαλμῶν τῶν μᾶλλον δυσπίστων.

» Γνωρίζεις ὅτι εἶμαι καλὸς Ἕλληνας, ἀλλὰ διὰ τὸν Θεο- » ν χάριν οἱ φαναριῶται ὡς ἐγὼ εἶναι σχεδὸν Τούρκοι.

» Ἐπιβοήθησον λοιπὸν τοὺς ἀρραβῶνας καὶ ἐπίτρεψον νὰ » σὲ ἱκετεύσω, ὅπως ὁ ἱερεὺς εὐλογήσῃ δύο γάμους τῇ αὐτῇ. » ἡμέρᾳ.

» Ὁ Σὸς ΜΑΝΩΛΗΣ ΒΟΥΓΙΑΣ
» Παρὰ τῷ διοικητῇ Φώτῃ Βέρη — ΧΙΟΣ.»

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη καταδεικνύει τὴν νεωστὶ δημιουργηθεί- » σαν θέσιν τῆς Παλλοῦς, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀπὸ σκοποῦ νὰ διη- » γηθῶμεν τὰς μετὰ τῆς οἰκογενείας Βουγᾶ σχέσεις τῆς γαλλι- »δος νεάνιδος.

Ἡ δεσποινίς Ραμῶ ἐγεννήθη ἐν Λορραίνῃ. Ὁ πατὴρ αὐ- » τῆς ἀξιωματικὸς τῶν Ζουάβων, ἐν ἀποστρατείᾳ, ἐπέτυχε νὰ » διορισθῇ εἰσπράκτωρ εἰς μικρὰν ἐκ χιλίων κατοίκων πόλιν· » πλὴν ταχέως ἐβαρύνθη μέχρις ἀπελπισμοῦ, ὅτε ἀπέφασκε » νὰ νυμφεῖθῃ. Ἀπέναντι τῶν παραθύρων του κατῴκει μετὰ » γραιίας ἐπεχούσης θέσιν θείας, ἡ δεσποινίς Μαρία Ἀντωνιέττα » Ρενικουρ, ἥτις καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ἦτο καταδεδικα- » σμένη εἰς παντελῆ ἀγαμίαν, διότι ἐξ ἐγγενῶν καταγομένη, » ἀπῆτει τοιοῦτον σύζυγον, μετὰ τῆς χρυσῆς νεολαίας τοῦ » τόπου.

Ὁ ἀξιωματικὸς συγκατέλεγε εἰς τούτους, ὠνομάζετο δὲ » Ραμῶ! Ὁρκίσθη δὲ νὰ ὑπερισχύσῃ τῶν ἀντιπάλων, καὶ ἐκρά- » τησε τὸν λόγον του. Ἐπὶ μακρὸν ἡ δεσποινίς ἤκουσε τὴν » ἀντήχησαν τῶν νικηφόρων βημάτων τοῦ Ζουάβου. Ἡ θεία » ἀπίθανεν, ἢ δ' ἀνεψία ἠναγκάσθη νὰ μεταβῇ εἰς Νανσύ πρὸς » διακωνίστρια τῶν συμφερόντων τῆς.

Ἐπιστρέψασα οὐκ ὀλίγον ἐξεπλάγη εὐρούσα τὴν οἰκίαν » αὐτῆς κατεληγμένην στρατιωτικῶς ὑπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ. Ὁ

κ. εἰσπράκτωρ, ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ, κατέλαβεν αὐτὴν ἐξ » ἐφόδου ἀπούσης τῆς φυλακῆς, ἐγκατέστη δὲ μετὰ τῶν ἐπί- » πλων του· τοῦτο δ' ἐγένετο πρὸ ὀκτώ ἡδὴ ἡμερῶν. Μετὰ » πολλὰς διαφωνίας οἱ διαμαχόμενοι συνεφώνησαν πρὸς ἄριστον » παντός σκανδάλου νὰ συνέλθωσιν εἰς γάμον. Ἄλλως τε οἱ » στρατιωτικοὶ δὲν εἶναι εὐγενεῖς;

Εἰρήνην ἐν τούτοις ἐν τῷ συνδέσμῳ τούτῳ δὲν ἐπεκράτει. » Ἡ δεσποινίς Ραμῶ, τὸ γένος Ρενικουρ, κατίθαλεν ἀγόνους » προσπαθείας ὅπως διορθώσῃ ἐξῆς τινὰς τοῦ συζύγου τῆς » ὑπενθυμιζούσας ὑπὲρ τὸ δέον τὴν ἐλευθερίαν τῶν στρατῶνων, » ὅθεν ἔκρινεν αὐτὸν ἀνάξιον τῆς θεσεῖς τῆς, προσεποιεῖτο δ' » ὅτι δὲν τὸν ἐνόει.

Ὁ εἰσπράκτωρ ἦτο ἀνοικονόμητος, δὲν ἦτο οὔτε εὐπρο- » σήγορος, οὔτε εὐγενής. Ἡ κυρία Ραμῶ πᾶσαν αὐτῆς τὴν » προσοχὴν ἐστρεψεν εἰς τὸ θυγάτριόν τῆς, ὅπερ εἰσῆγαγεν εἰς » τὸ ἀριστοκρατικώτερον ἐκπαιδευτήριον τοῦ Νανσύ. Ἐνταῦ- » θα, ἡ Σωσάννα κατηρτίσθη, ἀποκτήσασα τρόπους καλοῦς » καὶ συνδέσασα ἀξιολόγους σχέσεις. Δυστυχῶς, κατὰ τοὺς δύο » μῆνας τῶν διακοπῶν οὐς διήρχετο κατ' ἔτος οἰκοί, — καὶ ὁ » Θεὸς εἰξέυρει ἐὰν ἦσαν οἱ εὐαρεστότεροι! — ὁ ἀξιωματικὸς, » ὅστις δὲν ἐνόει ν' ἀναβρίψῃ τὸ κοράσιον τοῦτο ὡς καλογραίαν, » προσεπάθει παντὶ σθένει νὰ τῇ δώσῃ ἀνδρικὸν χαρακτῆρα.

Ἡ δεσποινίς Σωσάννα συνηθισθῆναι βροδύτερον τὴν ἀτέ- » λειαν τῆς παιδείσεώς τῆς· ἀνεμνησκετο τὰς ὥρας ἃς διήλ- » θεν ὑπὸ τὰς σκιάς τοῦ ἐκπαιδευτηρίου, καὶ ἐβλεπεν ὅτι ἡμέ- » ραν τινὰ αἰφνης θὰ ἦτο σύζυγος.

Ἡ κυρία Ραμῶ ἀπέβιασε πρὶν ἢ ἡ κόρη τῆς καταλίπῃ » τὸ μοναστήριον. Οἶμοι! ἡ σκληρὰ αὕτη ἀπόλεια προσέβα- » λεν ὄχι μόνον τὴν καρδίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν τύχην τῆς παιδὸς· » ὁ ἀξιωματικὸς ἀπηχθάνετο τὴν ἐρημίαν· κατόπιν τοῦ πρώ-

του αὐτοῦ γάμου μὴ ἐπιθυμῶν νὰ συνομολογήσῃ δεύτερον, » περιέπεσεν εἰς τὰς ἀγκάλας παλλακίδος τινός.

Παρὰ τὴν ὑποκριτικὴν ἐνοχὴν τῶν μικροπόλεων, αἰτινες » κλείουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξ ἀνασκοπῆς πρὸς τὴν ἀνωτέραν » κοινωνίαν, ἡ ὀρφανὴ φθάσασα τὸ 18 ἔτος καὶ λαβοῦσα τὰ » διπλώματα αὐτῆς, οὐδέποτε ἠθέλησε νὰ συγκατοικήσῃ μετὰ » τῆς παλλακίδος τοῦ πατρὸς τῆς.

Ἐκτοτε ἤρξατο δι' αὐτὴν ζωὴ περιπετειώδης, παιδαγω- » γός εἰς Παρισίους, Ἐδιμβούργον, Γενεύην, Οὐγγαρίαν. Ἐ- » μορφουτό πως διατρέχουσα διαφόρους τόπους, ἀλλὰ εἶχε καὶ » πολλὰς ἐλλείψεις· ἐν ᾧ κατεῖχε κατὰ βάθος τὸν Πετερφι-Σαν- » δὸρ, ἠγνοεῖ τὸν Βικτωρα Οὐγκῶ καὶ τὸν Μυσσέ. Ἐν τῷ » σχολείῳ μόνον ὁ Λαμαρτίνος ἐπετρέπετο· θρησκευτικῶς δὲ, » σπουδάζουσα πᾶσαι τὰς θρησκείας, δὲν ἐγνωρίζε ποία εἶναι » ἡ καλλίτερα.

Ἡμέραν τινὰ ἀπῆλθε περιχαρὴς πρὸς τὴν χώραν τῶν φώ- » των, ὑποδεχθεῖσα τὰς προτάσεις τοῦ Ἀρσακείου Ἀθηνῶν » καὶ προτιμήσασα αὐτὰς ἄλλων γενομένων ὑπὸ πλουσιωτάτης » οἰκογενείας, παρ' ἣ ἐφοβεῖτο μὴ ἀποθῆ ἢ ὑπηρετρία τῆς » αἰθούσης. Τὸ Ἀρσακίον, πομπωδέστερον Ἐθνικῆ τῶν θη- » λῶν Σχολῆ, εἶναι ἔργον ἑκατομμυριούχου πατριώτου, τοῦ » Ἀρσάκη, ὅστις ἐπιθυμῶν ν' ἀποσπάσῃ ἐκ τῆς ἀμαθείας τὰς » Ἑλληνίδας, ἐκέκθη νὰ προικίσῃ τὸν τόπον του διὰ τοιοῦ- » του ἐκπαιδευτηρίου.

Πᾶσα καλὴ πρόθεσις εἶναι ἀξίειπαινος, δέον δὲ νὰ ἀναμε- » τρήσῃ τις ὅτι ἡ κατ' οἶκον ἀνατροφή, ἢ ἀναμφιβόλως ἀρί- » στη πασῶν, δὲν εἶναι δυνατὴ, εἰμὴ καθόσον ἡ μήτηρ μεμορ- » φωμένη οὖσα, ἔχει τὴν ἰσχύν τοῦ νὰ μεταδίδῃ τὰς τε ἐπι- » στημονικὰς αὐτῆς γνώσεις καὶ τὴν ἠθικὴν αὐτῆς διάπλασιν.

Μετὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας, οἱ μητέρες μόνον

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐνῶ δύο στρατιῶται ἐτραγῶδουν ἐν τῷ στρατῶνι, εἰσέρχεται ὁ λοχίας.

— Ἀπαγορεύω τὰ Βακχικά ἔσματα, τοῖς λέγει.

— Τί εἶπετε; κύρ λοχία...

— Ἀπαγορεύω, εἶπα, νὰ τραγουδῆτε Βακχικά.

— Δὲν τραγουδοῦμε βλαχικά, ... ἑλληνικά, κύρ λοχία, τραγουδοῦμε...

— Τότε, καὶ αὐτὰ τὰ ἀπαγορεύω.

— Μπα, λέγει τότε ὁ εἰς πρὸς τὸν σύντροφόν του, αὐτὸς δὲ θάνε Ἕλληνας, ἀφοῦ δὲ μᾶς ἀφίνει οὔτε ἑλληνικά, οὔτε βλαχικά νὰ τραγουδοῦμε, μὴν εἶναι Τοῦρκος;

— Ὅχι, βρέ, εἶναι διαβασμένος.

— Ἐ, καὶ μὲ τοῦτο;

— Ἐ, δὲν καταλαβαίνεις; θέλει ν' ἀκούη τραγοῦδια μὲ πιάνο...

Ἐνῶ στρατιώτης τις φυλάττει ὡς σκοπὸς, καὶ ἀδημονεῖ ἐπὶ τῇ βραδύτητι τῆς ἀντικαταστάσεώς του, διέρχεται εἰς πολίτης.

— Τί ὥρα εἶναι; τὸν ἐρωτᾷ.

— 2 1/2 τοῦ ἀπαντᾷ.

Ὁ στρατιώτης ἀναστενάζει, διότι περιμένει τὴν 3ην ὥραν. Παρέρχεται ἐν τέταρτον, καὶ ἐρωτᾷ ἕτερον διερχόμενον πολίτην:

— Τί ὥρα εἶναι; τῷ λέγει.

— Δύο, τοῦ ἀπαντᾷ οὗτος καὶ διέρχεται ταχέως.

Ὁ σκοπὸς θυμόνει, κάνει τὸν σταυρόν του, καὶ ἐρωτᾷ τρίτον διαβάτην.

— Τί ὥρα εἶνε, βρέ; τῷ λέγει.

— Μιάμισυ, τῷ ἀπαντᾷ οὗτος.

— Μασκαρᾶ, κοροιδεύεις, στάσου... Στά ὄπλα!!! φωνάζει ὁ στρατιώτης...

Καὶ οὕτω ἡ ὥρα πέρασε καὶ ὁ σκοπὸς ἀντικατεστάθη, χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσῃ.

Τρεῖς στρατιῶται ἐκ Λοιδωρικίου φιλονεικοῦσι περὶ τῆς μακροβιότητος τοῦ πάππου των.

— Ὁ δικός μου πάππος, λέγει ὁ Γιάννης, εἶναι 125 χρόνων, καὶ φαίνεται ἀκόμη σὰν παλληκαράκι.

— Ἄμ' ὁ δικός μου, ποῦ εἶναι 142 χρόνων καὶ ροκανίζει παξιμάδια σὰν μικρὸ παιδί;

— Τὸν ἐδικό μου νὰ δῆτε, τοῖς λέγει τότε ὁ Βασίλης, εἶναι πολὺ μεγαλιέτερος, θὰ ἦναι τώρα 160 χρόνων, καὶ δὲν ἀπέθανεν ἀκόμη. Μοῦ λέγει δὲ περίσου ὁ πατέρας μου, ὅτι ἔχει 40 χρόνια νὰ τὸν ἰδῇ καὶ νὰ ᾄχω τὸν νοῦν μου σὰν ἀποθάνῃ γιατί θὰ μ' ἀφήσῃ κληρονομιά, καὶ ὅτι εἶναι γέρωσ ἀνθρώπος!!!

Εἰς λοχαγὸς δοκιμάζων τὴν εὐφυΐαν τῶν ἀνδρῶν του.

— Ποῦ ἐφύλαττες χθές, στρατιῶτα, ἀπὸ τὸ μεσονύκτιον ἕως τὰς δύο;

— Εἰς τὰ ἀνάκτορα.

— Καὶ τί ἐφύλαττες;

— Τὴν πολύτιμον ζωὴν τοῦ βασιλέως.

— Ἄμ' προχθές, ποῦ ἐφύλαττες;

— Εἰς τὰς φυλακὰς.

— Καὶ τί ἐφύλαττες;

— Οὐμ!...

— Τί οὐμ... λέγε... βρέ, τί ἐφύλαττες εἰς τὰς φυλακὰς;

— Τὴν ἀχρηστον ζωὴν τοῦ καταδίκου, ἀπαντᾷ περιχαρῆς, διότι ἤρε τὴν ἀπάντησιν.

ΑἸΝΙΓΜΑΤΑ

7ον

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΤΗΛ. ΓΥΜΝΑΣΙΑΣ

Ἐπάρχει τηλεγραφικὸν σύρμα τὸ ὅποιον νὰ περιβάλλῃ ὁλόκληρον τὴν γῆν; καὶ ποῖον;

Πόθεν ἄρχεται; πόθεν διέρχεται; ποῦ καταλήγει; τίς τὸ ἐτοποθέτησε, πόσων χιλιομέτρων εἶναι; καὶ τί λόγον ἔχει;

Τί χρόνος ἀπαιτεῖται ἵνα τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα διατρέξῃ τὸ σύρμα τοῦτο; καὶ πόσῃ ἐντάσεως δέον νὰ ἦναι; (σχετικῶς πρὸς τὴν ἐντασιν ἐνὸς πηνίου τῆς Μορσικῆς) κτλ.

Ὁ πρῶτος τῶν τηλ. ὑπαλλήλων ὅστις θέλει μᾶς ἀποστείλει τὴν λύσιν τοῦ ἀνωτέρω προβλήματος θὰ λάβῃ ὡς δῶρον ἐν σύγγραμμά τηλεγραφικὸν εἰκονογραφημένον.

8ον καὶ 9ον

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ

Τίς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων πρῶτος ἐταξείδευσε πρὸς τὸν βόρειον πόλον, καὶ μέχρι ποίου γεωγραφικοῦ πλάτους ἐφθάσε;

Τίς πρῶτος ἀνεκάλυψε, καὶ τίνι τρόπῳ, τὰς χρυσοφόρους γαίας τῆς Καλλιφορνίας, καὶ πότε;

Ὁ πρῶτος λύτης τῶν δύο τελευταίων προβλημάτων θὰ λάβῃ ἀνάλογον δῶρον.

Μία ἐξήγησις

Τὸ 4ον Κινεζικὸν πρόβλημα ἔλυσαν ἐπίσης οἱ Κύριοι, Σ. Μπούκας ἐκ Κορώνης, Δ. Φραγκάκης ἐκ Πύλου καὶ Δ. Καρπούζης ἐκ Ζαβέρδας.

Ἐπειδὴ δὲ λαμβάνομεν λύσεις προβλημάτων καὶ ἀπὸ συνδρομητᾶς ἡμῶν διαμένοντα εἰς ἀπομεμακρυσμένας πόλεις, θὰ δημοσιεύωμεν αὐτὰς μετὰ παρέλευσιν 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἐκάστου προβλήματος.

Τῶν ὑπεσχημένων δῶρων δικαιούται μόνον ὁ πρῶτος λυτῆρ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Γ. Ν. Κ. Αἴγιον. Ἐλάβομεν συνδρομὴν σας καὶ εὐχαριστοῦμεν, ὡς καὶ διὰ εὐγενῆ προθυμίαν σας. Ἀπόδειξις στέλλεται σὺν παρόντι φύλλῳ. Βεβαίως συμμετέχετε ὄρων. — Γ. Κ. Μεσολόγγιον. Ἐλάβομεν ἐπιταγήν. Ἐνεγράψαμεν ὅλους καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Δῶρα ἔχετε προσεχωῖς. — Γ. Ρ. Ζαβέρδαν. Ἐλάβομεν ἐπιστολήν σας καὶ εὐχαριστοῦμεν καλὰς διαθέσεις σας. Περιμένομεν μνημονευόμενον πόνημα, ὅπερ ἐλπίζομεν ἔσται ἀντάξιον τοῦ ὀνόματος ὃ φέρει, καὶ τοῦ ὑπὸ τῆς «Φύσεως» ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, κατὰ τὸ ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ δημοσιευθὲν πρόγραμμα. — Χ. Κ. Ἐδραν. Ἐλάβομεν ἐπιστολήν σας καὶ ἐνεγράψαμεν ἀπαντὰς, ἀποστείλλοντες συνάμα ἀπαντὰς μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα φύλλα. Βῆχαριστοῦμεν. — Β. Π. Β. Ναύπακτον. Ἐλάβομεν συνδρομὴν σας. Ἀπόδειξις σας φέρει ἀριθ. 241, ὃν δέον φυλάξαι διὰ κληρώσεως. — Α. Π. Τάντα. Ἐχει καλῶς. — Κ. Ν. Ἄνδρον. Ἐλάβομεν τηλεγράφημά, ἐνεγράψαμεν καὶ ἀποστείλαμεν ἀπόδειξιν. Ἐπιδιώξατε χωρὶα.

Πρὸς τοὺς συνδρομητᾶς τῆς

«ΦΥΣΕΩΣ»

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Φύσεως» ἀναδέχεται τὴν προμήθειαν οἰουδήποτε ἀντικειμένου ἐξ Ἀθηνῶν, καὶ ἀποστολὴν αὐτοῦ ἐπὶ προμηθείᾳ 5 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν.

Πᾶσα αἴτησις δέον νὰ συνδεύηται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ἀντικειμένου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀποστολῆς.